31995L0070

DIRECTIVA 95/70/CE A CONSILIULUI
din 22 decembrie 1995
privind introducerea unor măsuri comunitare minime de control al anumitor boli ale moluștelor bivalve

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 43,

având în vedere propunerea Comisiei [1],

având în vedere avizul Parlamentului European [2],

întrucât moluștele sunt înscrise în anexa II a Tratatului; întrucât comercializarea lor reprezintă o sursă importantă de venituri pentru sectorul acvaculturii;

întrucât bolile moluștelor menționate la anexa A lista II din Directiva 91/67/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează introducerea pe piață a animalelor și produselor de acvacultură [3] au consecințe foarte grave pentru conchiliocultură; întrucât în țările terțe există și alte boli cu consecințe similare, se consideră necesară stabilirea unei liste a acestor boli, iar Comisiei trebuie să i se dea posibilitatea de a adapta această listă în funcție de evoluția situației zoosanitare;

întrucât bolile respective pot lua repede proporții de epizootii, cauzând un nivel de mortalitate și niște perturbări care pot reduce considerabil rentabilitatea conchilioculturii;

întrucât se impune stabilirea, la nivel comunitar, a unor măsuri care să fie luate în cazul declarării unor boli, pentru a se asigura dezvoltarea rațională a conchilioculturii și pentru a contribui la protejarea sănătății animale în cadrul Comunității;

întrucât statele membre trebuie să raporteze Comisiei și celorlalte state membre toate cazurile de mortalitate anormală observate la moluștele bivalve;

întrucât, în anumite situații, se consideră necesară luarea unor măsuri care să oprească răspândirea bolii, în special prin scoaterea moluștelor bivalve vii din exploatațiile sau zonele respective;

întrucât este indispensabilă o anchetă epidemiologică aprofundată pentru determinarea originii bolii și pentru împiedicarea răspândirii ei;

întrucât, pentru asigurarea unui sistem de luptă eficient, diagnosticarea acestor boli trebuie armonizată și efectuată sub supravegherea laboratoarelor competente a căror coordonare poate fi asigurată printr-un laborator de referință desemnat de către Comunitate;

întrucât, pentru asigurarea unei aplicări uniforme a prezentei directive, trebuie instituită o procedură comunitară de inspecție;

întrucât măsurile comune de luptă împotriva bolilor constituie o bază minimă pentru menținerea unui nivel omogen de sănătate animală;

întrucât trebuie să i se încredințeze Comisiei sarcina de a adopta măsurile necesare de punere în aplicare,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă stabilește măsurile comunitare minime de combatere a bolilor moluștelor bivalve prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 2

(1) În scopul prezentei directive, în măsura în care este nevoie, se aplică definițiile de la articolul 2 din Directiva 91/67/CEE și de la articolul 2 din Directiva 91/492/CEE [4].

(2) În plus, prin „mortalitate anormală constatată” se înțelege mortalitatea subită care afectează aproximativ 15 % din loturi și care se produce într-o perioadă scurtă dintre 2 controale (confirmată în termen de 15 zile). Într-un eclozoar, mortalitatea este considerată anormală atunci când crescătorul nu poate obține larve într-o perioadă care a inclus pontele succesive ale mai multor reproducători. Într-un incubator, mortalitatea este considerată

[1] JO C 285, 13.10.1994, p. 9.
[2] JO C 109, 1.5.1995, p. 2.
[3] JO L 46, 19.2.1991, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 95/22/CE (JO L 243, 11.10.1995, p. 1).
[4] Directiva 91/492/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a condițiilor de sănătate pentru producerea și comercializarea moluștelor bivalve vii (JO L 268, 24.9.1991, p. 1). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

anormală atunci când survine brusc o mortalitate relativ importantă în mai multe eprubete.

Articolul 3

Statele membre urmăresc ca toate exploatațiile care cresc moluște bivalve:

1. să fie înregistrate de către serviciul oficial, această înregistrare trebuind actualizată permanent;

2. să țină, într-un registru, evidența:

   (a) moluștelor vii introduse în exploatații, inclusiv a tuturor informațiilor cu privire la livrarea lor, numărul sau greutatea, mărimea și proveniența acestora;

   (b) moluștelor bivalve care părăsesc exploatația pentru a fi reintroduse în apă, inclusiv a tuturor informațiilor cu privire la expediere, număr sau greutate, mărime și destinație;

   (c) mortalității anormale constatate.

   Acest registru, care poate fi examinat în orice moment la cererea serviciului oficial, trebuie actualizat în mod regulat și păstrat timp de patru ani.

Articolul 4

(1) Statele membre urmăresc aplicarea unui program de supraveghere și de prelevare de probe în exploatații, regiunile exploatate și coloniile naturale aflate în exploatare de moluște bivalve, pentru a observa dacă există o mortalitate anormală și pentru a urmări situația sanitară veterinară a efectivelor.

În plus, serviciul oficial poate aplica acest program în centrele de epurare și în bazinele de antrepozitare care deversează apa în mare.

Dacă, în cursul aplicării programului respectiv, se constată o mortalitate anormală sau dacă serviciul oficial dispune de informații care permit suspectarea prezenței unor boli, se consideră necesară luarea următoarelor măsuri:

— stabilirea unei liste cu locurile în care au apărut bolile menționate în anexa A, lista II din Directiva 91/67/CEE, cu condiția ca aceste boli să nu facă obiectul unui program aprobat în temeiul respectivei directive;

— întocmirea listei cu locurile în care se constată o mortalitate anormală cauzată de bolile menționate la anexa D, sau pentru care serviciul oficial dispune de informații care permit suspectarea prezenței unor boli;

— controlul evoluției și repartizării geografice a bolilor menționate la prima și la a doua liniuță.

(2) Modalitățile de aplicare a prezentului articol, *inter alia*, regulile care trebuie urmate pentru stabilirea programului precizat la alineatul (1), mai ales în ceea ce privește frecvențele și programul controalelor, modalitățile de prelevare de probe (volumul reprezentativ din punct de vedere statistic) și metodele de diagnostic, sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10.

Articolul 5

(1) Statele membre urmăresc ca orice caz suspect de boală dintre cele menționate la articolul 4 și orice rată anormală a mortalității constatată la moluștele bivalve, în exploatații, în zonele de exploatare sau în coloniile naturale aflate în exploatare, precum și în centrele de epurare sau în bazinele de antrepozitare care își deversează apa în mare, să fie notificate cât mai rapid serviciului oficial de către crescători sau de orice altă persoană care a făcut constatările.

(2) În cazul prevăzut la alineatul (1), serviciul oficial urmărește:

(a) prelevarea de probe pentru examinare într-un laborator aprobat;

(b) ca până la obținerea rezultatelor examinării menționate la litera (a), nici o moluscă să nu părăsească exploatația, zona de exploatare sau din colonia naturală aflată în exploatare, precum și din centrele de epurare respective, bazinele de antrepozitare care își deversează apa în mare, pentru a fi repusă sau reintrodusă în apa dintr-o altă exploatație sau în mediul acvatic, fără autorizația serviciului oficial.

(3) Dacă examinarea menționată la alineatul (2), litera (a) nu indică prezența unui agent patogen, restricțiile prevăzute la litera (b) sunt ridicate.

(4) Dacă examinarea prevăzută la alineatul (2) indică prezența unui agent patogen care se află sau s-ar putea afla la originea mortalității anormale constatate sau a unui agent patogen al uneia dintre bolile menționate la articolul 4, trebuie realizată o anchetă epizootică de către serviciul oficial, pentru a determina mijloacele posibile de contaminare și pentru a verifica dacă există moluște care au fost scoase din pepinieră, din zona de exploatare sau din colonia naturală aflată în exploatare în scopul repunerii sau al reintroducerii în apă în alte locuri în timpul perioadei premergătoare constatării unei mortalități anormale.

Dacă ancheta epizootică indică faptul că boala a fost introdusă în una sau mai multe exploatații, zone de exploatare sau colonii naturale aflate în exploatare, în special în urma unei deplasări a moluștelor, se aplică prevederile alineatului (2).

Cu toate acestea, prin derogare de la articolul 3 punctul 1 litera (c) din Directiva 91/67/CEE, serviciul oficial poate autoriza, pe

teritoriul său, deplasarea moluștelor bivalve vii către alte exploatații, zone de exploatare sau colonii naturale aflate în exploatare infectate de aceeași boală.

Dacă este necesar se pot adopta măsuri complementare adecvate, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10.

(5) Serviciul oficial se asigură de informarea imediată a Comisiei și a celorlalte state membre, conform procedurilor comunitare în vigoare, asupra cazurilor unei rate a mortalității anormale constatate, cauzate de un agent patogen, asupra măsurilor luate pentru analiza și ținerea sub control a evoluției și a cauzelor mortalității.

Articolul 6

(1) Prelevarea și analiza în laborator pentru determinarea cauzei mortalității anormale a moluștelor bivalve se efectuează prin metodele stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10.

(2) Statele membre urmăresc ca fiecare stat membru să desemneze un laborator național de referință, care să dispună de echipamente și de personal specializat pentru efectuarea analizelor menționate la alineatul (1).

(3) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre care nu dispun de laboratoare naționale competente pot recurge la serviciile laboratorului național competent în acest domeniu al unui alt stat membru.

(4) Lista laboratoarelor naționale de referință pentru bolile moluștelor bivalve este prezentată în anexa C.

(5) Laboratoarele naționale de referință cooperează cu laboratorul comunitar de referință menționat la articolul 7.

Articolul 7

(1) Laboratorul comunitar de referință pentru bolile moluștelor bivalve este indicat în anexa A.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor Deciziei 90/424/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 [1] privind anumite cheltuieli în domeniul veterinar, în special articolul 28, funcțiile și obligațiile laboratorului menționat la alineatul (1) sunt cele enunțate în anexa B.

Articolul 8

(1) Experții Comisiei pot, în măsura în care acest lucru e necesar pentru aplicarea uniformă a prezentei directive, să efectueze controale la fața locului. În acest scop, experții pot efectua verificări aleatorii și nondiscriminatorii, pentru a se asigura că autoritatea competentă controlează aplicarea prevederilor prezentei directive.

Comisia informează statele membre asupra rezultatului controalelor efectuate.

(2) Controalele prevăzute la alineatul (1) se efectuează în colaborare cu autoritatea competentă.

(3) Statul membru pe teritoriul căruia se efectuează un control acordă experților tot sprijinul necesar pentru realizarea misiunii lor.

(4) Modalitățile de aplicare ale prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10.

Articolul 9

Anexa A se modifică, în măsura în care acest lucru este necesar, de către Consiliu, prin majoritate calificată, la propunerea Comisiei.

Anexele B, C și D pot fi modificate, în măsura în care acest lucru este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10.

Articolul 10

(1) În cazul în care se recurge la procedura descrisă în prezentul articol, Comitetul veterinar permanent, instituit prin Decizia 68/361/CEE [2], denumit în continuare „comitet", este sesizat fără întârziere de către președintele său, fie la inițiativa acestuia, fie la cererea unui stat membru.

(2) Reprezentantul Comisiei supune comitetului un proiect de măsuri care trebuie luate. Comitetul își emite avizul cu privire la acest proiect într-un interval pe care președintele îl poate fixa în funcție de urgența chestiunii respective. Avizul este emis cu majoritatea prevăzuta la articolul 148, alineatul (2) din tratatul privind adoptarea deciziilor pe care Consiliul trebuie să le ia la propunerea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre din cadrul comitetului respectă ponderea definită la articolul menționat mai sus. Președintele nu participă la vot.

(3) (a) Comisia adoptă măsurile propuse dacă sunt conforme cu avizul comitetului.

[1] JO L 224, 18.8.1990, p. 19. Decizie, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 94/370/CEE (JO L 168, 2.7.1994, p. 31).

[2] JO L 255, 18.10.1968, p. 23.

(b) Atunci când măsurile propuse nu sunt conforme cu avizul comitetului sau dacă nu a fost emis nici un aviz, Comisia înaintează fără întârziere Consiliului o propunere cu măsurile care trebuie luate. Consiliul se pronunță cu majoritate calificată.

Dacă, la expirarea intervalului de trei luni de la data sesizării Consiliului, acesta nu a luat o hotărâre, Comisia adoptă măsurile propuse, cu excepția cazului în care Consiliul s-a pronunțat cu majoritate simplă împotriva măsurilor respective.

Articolul 11

Până cel târziu la 31 decembrie 1999, Comisia înaintează Consiliului un raport stabilit, dacă este nevoie, după consultarea comitetului științific veterinar, în funcție de experiența dobândită prin aplicarea prezentei directive, precum și de evoluția tehnică și științifică, însoțit, dacă este cazul, de propuneri de modificare.

Consiliul se pronunță cu majoritate calificată asupra acestor eventuale propuneri.

Articolul 12

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive înainte de 1 iunie 1997. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicarii lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Cu toate acestea, începând de la data stabilită la alineatul (1), statele membre pot, în conformitate cu dispozițiilor generale ale tratatului, să mențină sau să pună în aplicare, în ceea ce le privește, dispoziții mai stricte decât cele prevăzute în prezenta directivă. Statele membre informează Comisia asupra oricărei măsuri luate în acest sens.

(3) Comisiei îi sunt comunicate textele dispozițiilor esențiale de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 13

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 14

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 22 decembrie 1995.

Pentru Consiliu

Președintele

L. ATIENZA SERNA

ANEXA A

LABORATORUL COMUNITAR DE REFERINȚĂ PENTRU BOLILE MOLUȘTELOR BIVALVE

IFREMER
Boîte postale 133
17390 La Tremblade
Franța

ANEXA B

FUNCȚIILE ȘI ATRIBUȚIILE LABORATORULUI COMUNITAR DE REFERINȚĂ PENTRU BOLILE MOLUȘTELOR

Funcțiile și obligațiile laboratorului comunitar de referință sunt următoarele:

1. să coordoneze, în urma consultării Comisiei, metodele utilizate de statele membre pentru diagnosticarea bolilor moluștelor, mai precis:

   (a) prin constituirea și întreținerea unui ansamblu de lame histologice, de tulpini sau culturi de agenți patogeni relevanți și prin punerea lor la dispoziția laboratoarelor aprobate de statele membre;

   (b) prin organizarea periodică de teste comparative pentru procedurile de diagnosticare utilizate la nivel comunitar;

   (c) prin colectarea și compilarea datelor și informațiilor referitoare la metodele de diagnosticare utilizate și la rezultatele testelor efectuate în cadrul Comunității;

   (d) prin caracterizarea agenților patogeni izolați prin metodele cele mai moderne și mai adecvate pentru a permite o mai bună înțelegere a epizootiologiei bolii;

   (e) prin permanenta urmărire a progreselor realizate în lume în materie de supraveghere, epizootiologie și prevenire a bolilor respective;

   (f) prin menținerea competențelor cu privire la agenții patogeni ai bolilor respective pentru a realiza un diagnostic diferențial rapid;

2. să participe activ la diagnosticarea bolilor care se declară în statele membre, primind agenți patogeni izolați în vederea unui diagnostic de confirmare, a unei caracterizări și a unor studii epizootice;

3. să faciliteze formarea sau reciclarea experților în diagnosticare, în vederea armonizării tehnicilor de diagnostic în cadrul Comunității;

4. să colaboreze, în ce privește metodele de diagnosticare a bolilor exotice, cu laboratoarele competente ale țărilor terțe în care sunt răspândite aceste boli.

ANEXA C

LABORATOARELE NAȚIONALE DE REFERINȚĂ PENTRU BOLILE MOLUȘTELOR BIVALVE

Germania	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Insel Riems D-0-2201 Insel Riems Germania
Spania	Instituto de investigactiones marinas del C.S.I.C. C/Eduardo Cabello, No 6 36208 Vigo (Pontevedra) Spania
Franța	IFREMER Boîte postale 133 17390 La Tremblade Franța
Grecia	Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Θεσσαλονίκης Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παραστικών Νοσημάτων Τμήμα Παθολογίας Υδροβίων Οργανισμών 26ης Οκτωβρίου 80 54627 Οεσσαλονίκη Grecia
Irlanda	Fisheries Research Centre Abbotstown Castleknock Dublin 15 Irlanda
Italia	Istituto zooprofilattico sperimentale delle Venezie Sezione diagnostica di Basaldella di Campofornido Laboratorio di Ittiopatologia Via della Roggia, 92 33030 Basaldella di Campoformido (UD) Italia
Țările de Jos	Rijksinstituut voor visserijonderzoek (RIVO-DLO) Haringkade 1 Postbus 68 1970 AB IJmuiden Țările de Jos
Regatul Unit	Fish Diseases Laboratory The Nothe Weymouth Dorset DT4 8UB Regatul Unit The Marine Laboratory PO box 101 Victoria Road Aberdeen AB9 8DB Regatul Unit

ANEXA D

Boli	**Agenți patogeni**	**Specii sensibile**
Haplosporidiosis	*Haplosporidium nelsoni*	*Crassostrea virginica*
	Haplosporidium costale	*Crassostrea virginica*
Perkinosis	*Perkinsus marinus*	*Crassostrea virginica*
	Perkinsus olseni	*Haliotis rubra*
		H. Laevigata
Mikrokytosis	*Mikrokytos mackini*	*Crassostrea gigas*
		O. edulis
		O. puelchana
		O. denselomellosa
		Tiostrea chilensis
	Mikrokytos roughleyi	*Saccostrea commercialis*
Iridovirosis	Oyster velar virus	*Crassostrea gigas*
Marteiliosis	*Marteilia sidneyi*	*Saccostrea commercialis*